

Araştırma Makalesi / Research Article

KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ POLİS ÖRGÜTÜNDE ÇALIŞAN POLİSLERİN POLİS BÜTÜNLÜĞÜ DÜZEYLERİNİN DEMOGRAFİK FAKTÖRLER AÇISINDAN İNCELENMESİ¹

Osman KAYABAŞI*

Öz

Bu çalışmanın amacı Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Polis Örgütünde çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeylerini demografik faktörler açısından incelemektir. Nicel araştırma yönteminin kullanıldığı bu çalışmada betimsel ve ilişkisel analizlerden yararlanılmıştır. Veri toplama tekniği olarak anket kullanılmıştır. Anket, polis bütünlüğü ölçeği ve demografik bilgi formundan oluşmaktadır. Araştırma evrenini KKTC Polis Örgütünde çalışan 1926 polis; örneklemini ise 1767 polis oluşturmaktadır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma, bağımsız örneklem t-testi, varyans analizi, Levene testi ve çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Yapılan araştırma ile polislerin polis bütünlüğü algılarının, ölçümü yapılan yedi yönden de; yönetsel statülerine, rütbelere, çalışma saatlerine ve aylık maaşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı bulunmuştur. Diğer taraftan, katılımcıların polis bütünlüğü düzeylerinin; polis örgütündeki toplam çalışma sürelerine göre beş yönden, yaş gruplarına göre üç yönden, cinsiyetlerine ve medeni durumlarına göre de iki yönden anlamlı bir şekilde farklılaştığı saptanmıştır. Çalışmada, polis bütünlüğü ile eğitim seviyesi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Ayrıca araştırma bulguları; polislerin eğitim seviyelerinin polis bütünlüğü düzeylerini anlamlı bir şekilde farklılaştırmadığını göstermiştir. Çalışmanın sonunda ulaşılan bulgular ışığında araştırmanın çıkarımları tartışılmış ve birtakım önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Polis Sapması, Polis Bütünlüğü, Demografik Faktörler, Polis Örgütü, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti.

¹ Bu makale, yazarın “Polis Sapmasına Karşı Polis Bütünlüğü Perspektifinden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Polis Örgütü” başlıklı, Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Enstitüsü, Güvenlik Stratejileri ve Yönetimi Anabilim Dalı, 2019 künyeli Doktora Tezinden geliştirilerek üretilmiştir.

* Dr., Başmüfettiş, KKTC Polis Genel Müdürlüğü, Mali Suçlarla Mücadele Şube Amiri, osmankayabasi@yahoo.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9499-5974>

AN INVESTIGATION OF POLICE INTEGRITY LEVELS OF POLICE OFFICERS WORKING IN THE TURKISH REPUBLIC OF NORTHERN CYPRUS POLICE ORGANIZATION IN TERMS OF DEMOGRAPHIC FACTORS

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the police integrity levels of the police officers working in the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC) Police Organization in terms of demographic factors. In this study, in which quantitative research method was used, descriptive and relational analyses were used. Questionnaire was used as data collection technique. The questionnaire consists of the police integrity scale and demographic information form. The population of the study was composed of 1926 police offices in TRNC Police Organization; while the sample size is 1767 police officers. Research findings showed that; their administrative status, their rank, working hours and monthly salaries significantly differentiates their police integrity levels in all seven aspects measured. On the other hand, the police integrity levels of the participants; It was found that there was a significant difference in five aspects according to the total working time in the police organization, in three aspects according to age groups, and in two aspects according to their gender and marital status. Research findings also showed that; the educational level did not significantly differentiate their police integrity levels. At the end of the study, in the light of these findings, the implications of the research were discussed and some suggestions were made.

Key Words: Police Deviance, Police Integrity, Demographic Factors, Police Organization, Turkish Republic of Northern Cyprus.

GİRİŞ

Polislerin, hem iç güvenlik sistemi kapsamındaki emniyet ve asayiş ile ilgili idari görevlerini hem de ceza adalet sistemi içerisindeki adli görevlerini yerine getirir ve yetkilerini kullanırlarken polis bütünlüğü içerisinde hareket etmeleri ve polis sapma davranışı sergilememeleri, gerek kendi polislik yeminlerine sadık kalmaları bakımından gerekse toplumun polise olan güvenini boşa çıkarmamaları bakımından son derece önemlidir.

Polislerden görevlerini yerine getirir ve yetkilerini kullanırlarken polis bütünlüklerini korumaları ve polis sapma davranışı sergilememeleri beklenmektedir. Aksi takdirde halkın polise duyduğu mesleğe has güveni ihlal etmiş olacaktırlar. Polislerin sapma davranışı sergilemeleri, bireylerin, sadece polise olan güvenini sarsmakla kalmayıp, hukuka ve adalete olan inançlarını da zedelemekte, polis-halk ilişkilerini olumsuz yönde etkilemekte, halkın suçları ve suç işleyenleri polise ihbar etme olasılığını da düşürmekte ve böylece polislerin suçlarla ve suç işleyenlerle mücadelesini zorlaştırmaktadır. Buna rağmen polisin sapma davranışı sergilemesi ve polis bütünlüğünü ihlal etmesi sorunu, polis örgütlerinde görülen küresel bir sorun olarak varlığını sürdürmektedir.

Polis sapması: “Polisin; mesleğinin etik kurallarına, çalıştığı birimdeki yetki ve görevlerine ve mensubu olduğu polis örgütünün kural, politika ve prosedürlerine aykırı davranışlar sergilemesidir.” (Kayabaşı, 2020c: 266). Polislik mesleği, bireysel, grupsal ve örgütsel sapmaya, hata yapmaya, yozlaşmaya ve suç işlemeye fırsat veren bir doğaya sahiptir. Polis sapmasına karşı polis bütünlüğü perspektifi, 1990’lı yıllarda ABD’de ortaya çıkmış, dünya genelinde birçok çalışmanın odağı olmayı başarmıştır.

Polis bütünlüğü: “Polisin; mesleki mevzuata, meslek etiğine ve mesleki değerlere uygun davranması, davranışlarını içten gelerek, inanarak sergilemesi, söylediği sözlerin ve sergilediği davranışların tutarlı olması, mesleğe aykırı davranmaya sevk eden ayartmalara, mesleki sapma ve yozlaşmaya karşı direnç göstermesi ve bunların tümünü barındıran sağlam bir karaktere sahip olmasıdır.” (Kayabaşı, 2020b: 350).

Polis bütünlüğünün ihlal edilmesi, diğer bir ifadeyle polis sapması; sergilenen sapma davranışının türüne, sergileyen polisin karşılaşacağı disiplin

işlemine ve/veya adli işleme, sapmanın gerçekleştiği ortama, akran grubu tarafından tahammül gösterilme düzeyine ve ihbar edilme olasılığına göre değişkenlik gösterebilmektedir. Polis sapması, bazen bireysel, bazen grupsal bazen de örgütsel boyutta gerçekleşebilmektedir. Polis bilimleri literatüründe polis sapmasının yaygınlığının, bireysel boyutta olduğu tezi “çürük elma” (rotten apple) teorisiyle (Barker, 1977: 354), grupsal boyutta olduğu tezi “çürük varil” (rotten barrel) teorisiyle (O’Connor, 2005: 2), örgütsel boyutta olduğu tezi ise “çürük meyve bahçeleri” (rotten orchards) teorisiyle (Punch, 2003: 172) açıklanmaktadır. Polis sapmasının yaygınlığı sorunu, örgütselden de öte küreseldir.

Küresel düzeyde bir sorun olan polis sapma davranışlarının farklı türleri üzerine başta ABD olmak üzere birçok ülkede çeşitli bilimsel çalışmalar yapılmıştır. Birçok ülkede çeşitli projelerde polisler, polislerin sapma davranışı sergilemelerinin doğası ve boyutları hakkında sorular sorulurken bir dizi zorluklar yaşanmıştır. Örneğin Fabrizio (1990) ABD’de gerçekleştirdiği araştırmasında, Federal Soruşturma Bürosunun Ulusal Polis Akademisine katılan deneyimli polislerine gizli kalacağını belirterek kendi departmanlarında yaşanan polis sapma davranışlarının türlerini tanımlamalarını istemiş fakat katılımcıların hiçbiri bu soruya yanıt vermemiştir. Martin, Bensinger ve Baker (1994) ABD’nin Illinois Polis Departmanında yapmış oldukları araştırmada, polisler polis sapma davranışlarının türlerine yönelik çeşitli sorular sorarak polis sapma davranışlarının varlığını, sıklığını ve yaygınlığını ölçmenin zorluğunu göze almışlardır. Diğer taraftan polis bütünlüğü, polis sapmasının tam tersi olarak düşünülürse, yani ne kadar çok polis bütünlüğü, o kadar az polis sapması -veya tam tersi-, polis bütünlüğü ölçümü yoluyla dolaylı bir polis sapması ölçümü de elde edilebilecektir (Klockars, Kutnjak Ivković ve Haberfeld, 2004: 6).

Polis sapması ile ilgili sorunların kaynağı da çözüm yolları da ülkeden ülkeye farklılık göstermektedir. Polis sapması sorununa KKTC açısından bakıldığı zaman, Polis Örgütünün yıllık faaliyet raporları, çeşitli mahkeme kararları, KKTC Meclis Araştırma Komitesi raporları ve polis sapması ile ilgili basına yansıyan haberler KKTC’de de polis sapmasının bir sorun olduğunu göstermektedir. KKTC’de polis sapması ile ilgili Polis Örgütünün kurumsal görüşü²; polis sapmasının, henüz meslekte olgunlaşmamış genç ve deneyimsiz polislerden kaynaklanan bireysel

² KKTC Polis Örgütünün disiplin suçu işleyen polis mensuplarının profili ile ilgili kurumsal görüşüne yönelik bir değerlendirme için bakınız; Kayabaşı, 2019: 159-162.

boyutta bir sorun olduğu yönündedir (Kayabaşı, 2019:159).

Bu çerçevede, KKTC Polis Örgütünde görevli polislerin, polis sapmasına karşı polis bütünlüğü düzeylerinin demografik özelliklerine göre anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını karşılaştırmak ve eğer anlamlı bir fark varsa bu farkın hangi demografik özelliklerden kaynaklandığını ortaya çıkarmak amacıyla bu araştırma yapılmıştır. Eğer anlamlı bir fark varsa bu farkın hangi demografik özelliklerden kaynaklandığı ortaya çıkarılabilecek, böylece risk gruplarının hangileri olduğunu tespit edilebilecek ve bu bağlamda çözüm önerileri geliştirilebilecektir. Literatüre önemli bir katkı sağlayacağı düşünülen bu çalışmanın alanda yapılacak sonraki çalışmalara, polis sapması sorununun bireysel demografik faktörler yönünün de var olduğunu gösteren farklı bir bakış açısı kazandıracığı umulmaktadır. Çalışma bulgularının, iç güvenlik yöneticilerinin, polislerin sapma davranışlarını önlemeye ve polis bütünlüğü düzeylerini artırmaya yönelik geliştirecekleri stratejilere ve politikalara yardımcı olacağı da değerlendirilmektedir.

1. LİTERATÜR TARAMASI

Literatür tarandığında polis sapması üzerine çok sayıda çalışma yapıldığı görülmektedir. Bu alanda yapılan çalışmaların bir kısmında polis sapmasına alternatif bir yaklaşım olarak polis bütünlüğü perspektifi kullanılarak polis bütünlüğünün ölçümü ve karşılaştırılması amaçlanmıştır. Polis bütünlüğünün ölçülmesine ve karşılaştırılmasına odaklanan araştırmalarda genel olarak Klockars ve arkadaşlarının geliştirdikleri polis bütünlüğü ölçeği kullanılmıştır. Literatürde polis bütünlüğünü örgütsel boyutta ölçmeye ve polis örgütlerinin polis bütünlüğü düzeylerini karşılaştırmaya odaklanan çok sayıda çalışma yapılmasına karşın, polislerin polis bütünlüğü düzeylerini bireysel demografik özellikleri üzerinden inceleyen az sayıda çalışma olduğu gözlemlenmiştir. Literatürde, araştırmacıların daha çok cinsiyete odaklandıkları görülmeyle birlikte, ırk, toplam mesleki hizmet süresi ve yönetsel statüye odaklanan çalışmalara da rastlanmıştır.

Cinsiyet farklılıklarının polis bütünlüğü üzerindeki etkisini inceleyen çalışmaların örneklem grubunu bazı çalışmalarda polis teşkilatlarının mensupları (örn. Charles, 2009; Hickman, Powell, Piquero ve Greene, 2016; Lobnikar, Prislán, Čuvan ve Meško, 2016; McDevitt, Posick, Zschoche, Rosenbaum, Buslik ve Fridell, 2011; Porter, Prenzler ve Hine, 2015; Valmüür, 2016); bazılarında ilgili Polis

Akademileri veya üniversitelerdeki öğrenciler (örn. Andreescu, Keeling, Voinic ve Tonea, 2012; Bjerregaard ve Lord, 2004) ve bazılarında da her ikisi (Pagon, Lobnikar ve Anželj, 2004; Torstensson Levander ve Ekenvall, 2004) oluşturmuştur. Kimi çalışmalarda cinsiyet ve polis bütünlüğü arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken (örn. Charles, 2009), kimi çalışmalarda anlamlı ilişkiler bulunmuştur (örn. Bjerregaard ve Lord, 2004; Lobnikar ve vd., 2016). Bazı çalışmalarda ise karışık bulgular saptanmıştır (örn. Andreescu ve vd., 2012; Hickman ve vd., 2016; McDevitt ve vd., 2011).

Charles (2009: 64) ABD'nin New York Polis Departmanında çalışan 85 erkek ve 57 kadın polisten elde ettiği veriler üzerinden gerçekleştirdiği çalışmada, cinsiyet farklılığının polis bütünlüğü üzerine anlamlı bir etkisinin olmadığını bulgulamıştır. İsveç'te yapılan bir araştırmada (Torstensson ve vd., 2004), "kendi ciddiye algıları" yönünden cinsiyetler arasında küçük farklılıklar olduğu ve "kendi bildirme istekliliği" yönünden cinsiyetin polis bütünlüğü üzerinde önemli bir etkisinin olmadığı bulunmuştur. Bjerregaard ve Lord (2004:274) çalışmalarında, polis sapma davranışlarını kadınların erkeklerden daha ciddi bir sorun olarak algıladıklarını bulgulamışlardır. Andreescu ve arkadaşları (2012: 7), 2010 yılında Romanya'da Polis Akademisinde öğrenim gören 190 erkek ve 103 kadın olmak üzere 293 polis adayı üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmada, aritmetik ortalamalara göre, polis sapma davranışlarını, "kendi ciddiye algıları" yönünden kadın öğrencilerin erkek öğrencilerden anlamlı bir şekilde daha fazla ciddi bir sorun olarak algıladıkları bulgusuna ulaşmışlardır. Andreescu ve arkadaşları (2012: 9-11) aynı çalışmada ayrıca, "destekledikleri disiplin işlemi" ve "kendi bildirme isteklilikleri" yönlerinden, erkek öğrencilerin görüşlerini, kız öğrencilerin görüşleriyle karşılaştırdıklarında, gruplar arası ortalamalar arasındaki farkın anlamlı olmadığını bulmuşlardır.

Hickman ve arkadaşları (2016) çalışmalarında, ABD'nin Philadelphia şehrinde görev yapan 341 erkek ve 158 kadından oluşan toplam 499 polisten elde ettikleri veri üzerinden cinsiyetin polis bütünlüğüne etkisini araştırmışlardır. Hickman ve arkadaşları (2016: 256) söz konusu çalışmada, "kendi ciddiye algıları" yönünden iki senaryoyu (Senaryo 3: Alkollü meslektaş kazasını rapor etmeme ve Senaryo 4: Araba hırsızına karşı aşırı güç kullanımı) kadın polislerin erkek polislerden daha fazla ciddi bir sorun olarak algıladıkları bulgusuna ulaşmışlardır. Hickman ve diğerleri (2016: 256) çalışmalarında ayrıca, "destekledikleri disiplin

işlemi” yönünden bir senaryoda (Senaryo 1: Esnaftan bedava yiyecek, içecek kabulü) kadın polislerin erkek polisler nazaran daha hafif disiplin işlemlerinin uygulanmasını desteklediklerini ve “bekledikleri disiplin işlemi” yönünden ise yine bir senaryoda (Senaryo 4: Araba hırsızına karşı aşırı güç kullanımı) kadın polislerin erkek polisler kıyasla daha hafif disiplin işlemlerinin uygulanmasını beklediklerini bulmuşlardır. Söz konusu çalışmada “kendi bildirme isteklilikleri” ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönlerinden bir senaryoda (Senaryo 1: Esnaftan bedava yiyecek, içecek kabulü) kadın polislerin polis sapma davranışlarını üstlerine bildirme istekliliklerinin erkek polisler orana daha düşük olduğu görülmüştür (Hickman ve vd., 2016: 256).

McDevitt ve arkadaşları (2011) çalışmalarında, ABD'nin çeşitli polis departmanlarının yetki alanlarının büyüklüğüne ve polislerin cinsiyetlerine göre polis bütünlüğü düzeylerinin anlamlı bir şekilde farklılaşıp farklılaşmadığını araştırmışlardır. McDevitt ve diğerleri (2011: 4) söz konusu çalışmada, orta ölçekli (yetki alanındaki nüfus 50.000 ile 200.000 arasında olan) polis departmanlarında, sadece meslektaşının hatasını örtbas etme davranışına karşı, sadece “kendi ciddiyet algıları” yönünden cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık olduğunu ve kadın polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin erkek polislerden anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğunu tespit etmişlerdir. McDevitt ve diğerleri (2011: 4-5) çalışmalarında ayrıca, büyük ölçekli (yetki alanındaki nüfus 200.000'den fazla olan) polis departmanlarında; “destekledikleri disiplin işlemi” yönünden sadece meslektaşının hatasını örtbas etme davranışına karşı erkek polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin kadın polislerden daha yüksek olduğunu ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönünden ise erkek polislerin, ölçülen tüm senaryolar için kadın polisler orana daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduklarını tespit etmişlerdir. Bu çalışmaların çoğu (Andreescu ve vd., 2012; Bjerregaard ve Lord, 2004; Charles, 2009; Hickman ve vd., 2016; McDevitt ve vd., 2011; Torstensson ve vd., 2004) Klockars ve arkadaşları tarafından geliştirilen polis bütünlüğü ölçeğinin ilk versiyonundaki senaryoları kullanmışlardır. Diğer taraftan bazı çalışmalarda (örn. Lobnikar ve vd., 2016; Pagon ve vd., 2004; Porter ve diğerleri, 2015; Valmüür, 2016), polis bütünlüğü ölçeğinin ikinci versiyonundaki senaryolar kullanılmıştır.

Slovenya'da, Pagon ve arkadaşları (2004:5-9) tarafından 95 polis ve 247 öğrenciden elde edilen veriler üzerinden yapılan araştırmada, “kendilerine göre

meslektaşlarının ciddiyet algıları” ve “bekledikleri disiplin işlemi” yönlerinden kadınların polis bütünlüğü düzeylerinin erkek polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha düşük olduğunu bulgulamışlardır. Söz konusu çalışmada, “kendi ciddiyet algıları”, “resmi kural ihlali algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi”, “kendi bildirme isteklilikleri” ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönlerinden ise cinsiyet ile polis bütünlüğü arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir (Pagon ve vd., 2004:5-9). Avustralya’da, Porter ve arkadaşları (2015:91) tarafından 2013 yılında iki polis departmanında çalışan 532 erkek ve 212 kadın polisten elde edilen veriler üzerinden yapılan araştırmada, “kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları”, “resmi kural ihlali algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi”, “bekledikleri disiplin işlemi”, ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönlerinden kadınların polis bütünlüğü düzeylerinin erkek polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğunu bulgulamışlardır. Söz konusu çalışmada, “kendi ciddiyet algıları” ve “kendi bildirme isteklilikleri” yönlerinden ise cinsiyet ile polis bütünlüğü arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmemiştir (Porter vd., 2015:91). Valmüür (2016: 408-411) 2013 yılında Estonya’da 79 erkek ve 30 kadın polis olmak üzere toplam 109 polis üzerinde polis bütünlüğü ölçeğini kullanarak yaptığı çalışmasında karışık bulgular tespit etmiştir. Lobnikar ve arkadaşları (2016: 393-394), 2011 yılında Slovenya’da 356 erkek ve 52 kadın olmak üzere toplam 408 polis üzerinde, polis sapma davranışlarını içeren 14 senaryoyu kullanarak polis bütünlüğü ölçeğinin “kendi bildirme isteklilikleri” yönünden ölçtükleri çalışmada, “kendi bildirme isteklilikleri” yönünden 14 senaryonun 9’unda kadın polislerin polis sapma davranışlarını üstlerine bildirme istekliliklerinin erkek polislerle oranla istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha düşük olduğunu tespit etmişlerdir.

Bazı çalışmalar (Muir, 1977; Niederhoffer, 1967: 166-167; Regoli ve Poole, 1979; Shearing, 1981; Van Maanen, 1973: 410-414) hem mesleğe yeni katılan (ve daha genç) hem de yüksek düzeyde deneyime sahip (ve daha yaşlı) polislerin, altkültürel değerler ve normlara karşı destek seviyelerinin, orta düzeyde deneyime sahip (ve orta yaşlı) polislerle kıyasla daha düşük olduğunu ortaya koymuşlardır. Huon, Hesketh, Frank, McConkey ve McGrath (1995), Avustralyalı polislerin polis sapması algıları ile hizmet süreleri arasında eğrisel bir ilişki olduğunu ve en az ciddiyet algısına sahip polislerin hizmet sürelerinin 6 ile 10 yıl arasında

olduğunu tespit etmişlerdir. Huon ve diğerleri (1995) çalışmalarında ayrıca, meslekteki hizmet süresi arttıkça Avustralyalı polislerin polis sapması algılarının düştüğünü ve 6 ile 10 yıl arası hizmet süresinde en düşük noktaya ulaştığını, hizmet süresi 10 yılın üzerinde ilerlediğinde ise polislerin polis sapması algılarının da artarak yükseldiğini tespit etmişlerdir. Diğer taraftan Yun (2003: 61-62) yaptığı çalışmada Koreli polislerin, Avustralyalı polislerden yaklaşık beş yıl sonra polis sapması algılarında en düşük noktaya ulaştıklarını ve ardından algılarının tekrar yükselmeye başladığını tespit etmiştir.

ABD'nin 30 Polis Departmanında çalışan toplam 3,230 polisten elde edilen veri seti üzerinden Micucci ve Gomme (2005: 494-495) tarafından gerçekleştirilen çalışmada, polislerin aşırı güç kullanımına karşı polis bütünlüğü düzeylerinin meslekteki toplam çalışma sürelerine göre farklılaştığı tespit edilmiştir. Micucci ve Gomme (2005: 494-495) aynı çalışmada, mesleğe yeni katılan genç ve deneyimsiz polisler (1 yıldan az) ile yüksek düzeyde deneyime sahip kıdemli polislerin (20 yıldan fazla), orta düzeyde deneyime sahip (1-10 yıl arası ve 11-20 yıl arası) polisler için; “kendi ciddiyet algıları”, “kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi”, “bekledikleri disiplin işlemi”, “kendi bildirme isteklilikleri” ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönlerinden polis bütünlüğü düzeylerinin daha yüksek olduğunu tespit etmişlerdir.

Bazı araştırmacılar, polis alt kültürü içindeki “yönetim polisleri” ve “sokak polisleri” olmak üzere ikili bir hiyerarşik bölünmeye dikkat çekmişler, yönetim polislerinin kontrol sorumlulukları gereği, sokak polislerine nazaran daha fazla resmi kurallara uymak ve uygulamak zorunda olduklarını savunmuşlardır (Chan, 1997; Manning, 1977; Punch, 1983; Reuss-Ianni, 1983: 14–16). Benzer şekilde Micucci ve Gomme (2005: 495-496) ABD'nin 30 farklı polis departmanından elde edilen veri seti üzerinden yaptıkları analizde, amir statüsündeki polislerin “kendi ciddiyet algıları”, “kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi”, “kendi bildirme isteklilikleri” ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönlerinden memur statüsündeki polisler için daha yüksek düzeyde polis bütünlüğüne sahip olduklarını tespit etmişlerdir. Bu bulguları destekler şekilde, Kutnjak Ivković, Peacock ve Haberfeld (2016: 359), 2013-2014 yıllarında ABD'de 430 memur ve 166 amir üzerinde gerçekleştirdikleri çalışmada, amirler arasındaki sessizlik kuralı ile memurlar arasındaki sessizlik

kuralının karşılaştırılması neticesinde, 11 senaryonun 10'unda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit etmişlerdir. Bu bağlamda “kendi bildirme isteklilikleri” yönünden 11 senaryonun 10'unda amirlerin memurlara kıyasla daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduklarını tespit etmişlerdir (Kutnjak Ivković vd., 2016: 359). Benzer şekilde Yun (2003: 63) Koreli polisler üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada, polislerin polis bütünlüğü düzeylerini yönetsel statülerinin etkilediğini, yönetici kademelerindeki polislerin, memur kademelerindeki polisler göre daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduklarını tespit etmiştir. Yun (2003) aynı çalışmada, rütbenin de polis bütünlüğü üzerinde etkili olduğunu, Kore polisinde yönetici kademesindeki teğmen ve yüzbaşı rütbelerindeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, memur kademelerindeki polis, kıdemli polis ve çavuştan daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Benzer şekilde Martin (1994), ABD'nin Illinois Polis Departmandaki polisler üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada polislerin rütbelerinin, meslektaşlarının sapkın davranışlarını takip etme olasılıklarıyla olumsuz bir şekilde ilişkili olduğunu tespit etmiştir. Bu bulguları destekler şekilde Huon ve diğerleri (1995) de çalışmalarında, Avustralya polisinde polis sapmasını, alt rütbeli polislerin üst rütbeli polisler göre daha az ciddi bir sorun olarak algıladıklarını saptamışlardır.

Türkçe literatüre bakıldığı zaman, polis bütünlüğü (Kayabaşı, 2020b) ve polis sapması (Kayabaşı, 2020c) üzerine yapılan teorik çalışmalara rastlanmaktadır. Ayrıca polis sapma davranışlarının tanımlanması ve sınıflandırılması sorununa yönelik (Kayabaşı, 2021c) çalışma yapıldığı da görülmektedir. Polis bütünlüğünün ölçülmesi ve karşılaştırılmasına yönelik bazı araştırmalar da yapılmıştır. Klockars ve arkadaşlarının geliştirdikleri polis bütünlüğü ölçeğinin ilk versiyonu kullanılarak KKTC Polis Örgütünde örgütsel polis bütünlüğüne odaklanan (Kayabaşı, 2022), grupsal polis bütünlüğüne odaklanan (Kayabaşı, 2018c; 2021b), KKTC Polis Örgütü ile Lefke Polis Karakolunun polis bütünlüğü düzeylerini karşılaştıran (Kayabaşı, 2020a) ve KKTC Polis Örgütünün polis bütünlüğünü üç boyutta (bireysel, grupsal, örgütsel) araştıran (Kayabaşı, 2019) çalışmalar yapılmıştır. Ayrıca ölçeğin birinci versiyonu kullanılarak KKTC'deki polis bütünlüğünün diğer ülkelere nazaran ne durumda olduğunu tespitine yönelik, sekiz ülke ile KKTC'nin karşılaştırılmasına odaklanan bir çalışma (Kayabaşı, 2021a) da yapılmıştır. Ölçeğin ikinci versiyonu KKTC Polis Örgütünün merkezde çalışan personelinin polis bütünlüğünü ölçmek (Kayabaşı, 2017a) ve grupsal düzeyde; Adli Polis Müdürlüğünün (Kayabaşı,

2018a), Narkotik ve Kaçakçılığı Önleme Müdürlüğü'nün (Kayabaşı, 2017b) ve Trafik Müdürlüğü'nün (Kayabaşı, 2018b) grupsal polis bütünlüğünü keşfetmek üzere kullanılmıştır. Ölçeğin ikinci versiyonu ayrıca, KKTC'deki polis bütünlüğünün diğer ülkelere nazaran sıralamasının ne durumda olduğunu tespit etmek için, on ülke ile KKTC'nin karşılaştırılması amacıyla (Kayabaşı, 2018d) da kullanılmıştır. Diğer taraftan Türkçe literatüre bakıldığında polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin demografik faktörler açısından incelenmesine odaklanan herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu araştırma ile söz konusu alana odaklanılmıştır.

2. ARAŞTIRMANIN METODOLOJİSİ

2.1. Araştırma Modeli

Nicel araştırma yönteminin kullanıldığı bu araştırma betimsel ve ilişkisel tarama türündedir.

2.2. Araştırmanın Ana Sorusu

Araştırmanın ana sorusu; “KKTC Polis Örgütünde çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeyleri demografik özelliklerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?” şeklinde tasarlanmıştır.

2.3. Araştırmanın Hipotezleri

Araştırma kapsamında aşağıda belirtilen hipotezlerin her biri polis bütünlüğünü; “kendi ciddiyet algıları”, “kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları”, “resmi kural ihlali algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi”, “bekledikleri disiplin işlemi”, “kendi bildirme isteklilikleri” ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” yönlerinden test edilmiştir.

H1: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H2: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, medeni durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H3: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, yaş gruplarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H4: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, eğitim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H5: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, Polis Örgütündeki toplam çalışma sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H6: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, rütbelerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H7: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, yönetsel statülerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H8: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, çalışma saatlerine göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

H9: Polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, aylık maaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir.

2.4. Araştırmanın Veri Toplama Aracı

Araştırmada veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Anket iki bölümden oluşmaktadır. Anketin ilk bölümünde, Klockars ve arkadaşları tarafından geliştirilen polis bütünlüğü ölçeği (Klockars, Kutnjak Ivković ve Habersfeld, 2006: 14-15) yer almaktadır. Bu ölçekte 11 adet varsayımsal senaryo ve her bir senaryonun altında, senaryoları değerlendirmek üzere tasarlanan aynı yedi adet soru yer almaktadır. On bir farklı polis sapma davranışını tasvir eden senaryolar özetle şunlardır: Senaryo 1: Görev haricinde güvenlik sistemi işi yapma; Senaryo 2: Esnaftan bedava yiyecek, içecek kabulü; Senaryo 3: Hız yapan motosiklet sürücüsünden rüşvet alma; Senaryo 4: Esnaftan bayram, yılbaşı hediyesi kabulü; Senaryo 5: Olay mahallinden saat hırsızlığı; Senaryo 6: Oto tamircisinden % 5 komisyon alma; Senaryo 7: Amirin, şahsi aracına bakım yapması karşılığı memuruna tatil izni önermesi; Senaryo 8: Alkollü meslektaş kazasını rapor etmeme; Senaryo 9: Barın kapanma saatini görmezden gelip bedava içki kabulü; Senaryo 10: Araba hırsızına karşı aşırı güç kullanımı ve Senaryo 11: Bulunan cüzdan içerisinden hırsızlık. Araştırma kapsamında, 11 farklı polis sapma davranışının her birine karşı polis mensuplarının direnci, yani polis bütünlüğü, yedi farklı soru ile yedi farklı yönden ölçülmüştür. Polis bütünlüğünün ölçüldüğü yönler şunlardır: Polis mensuplarının polis sapma davranışlarına karşı; (1) kendi ciddiyet algıları, (2) kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları, (3) resmi kural ihlali algıları, (4) destekledikleri disiplin işlemi, (5) bekledikleri disiplin işlemi, (6) kendi bildirme isteklilikleri ve (7) kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri. Anketin ikinci bölümünde demografik bilgi formu yer almaktadır.

2.5. Araştırmanın Evren ve Örneklemi

Bu araştırmanın evrenini, KKTC Polis Örgütünde çalışmakta olan polisler oluşturmaktadır. Çalışma, KKTC Polis Genel Müdürlüğü'nün, 06.11.2013 tarihli ve 1/2-4-13-275 sayılı kararı ile etik açıdan uygun bulunması üzerine anket uygulamasına izin verilmiştir. Anketin uygulandığı dönemde (15 Haziran 2015-15 Eylül 2015), 31 Temmuz 2015 tarihindeki KKTC Polis Örgütündeki polis sayısı 1926 idi. Araştırmada örneklem büyüklüğünün tespitinde ölçüt örnekleme yönteminden yararlanılmıştır (Gürbüz ve Şahin, 2016: 133-134). Bu çerçevede araştırma örneklemini, KKTC Polis Örgütü'nün Polis Okulu, Denetleme Kurulu ve ARGE birimi haricindeki tüm birimlerinde görevli polis memuru (N=1419), polis çavuşu (N=241) ve müfettiş muavini (N=107) rütbelerindeki toplam 1767 polisten oluşmaktadır.

2.6. Araştırma Verilerinin Çözümlemesi

Yapılan analizler sonucunda, evrenin (N=1926) %91,75'ini oluşturan örneklemin (N=1767), %65,76'sı (N=1162) tarafından cevaplandırılan anketler geçerli olarak değerlendirilmiştir. Anket verileri SPSS-20 istatistik programında analiz edilmiştir. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma, bağımsız örneklem t-testi, varyans analizi, Levene testi ve çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, cinsiyetlerine (H1), medeni durumlarına (H2) ve yönetsel statülerine (H7) göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği ile ilgili olarak oluşturulan hipotezler; anket verileri üzerinde aritmetik ortalama, standart sapma ve bağımsız örneklem t-testi analizleri yapılarak test edilmiştir. Polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, yaş gruplarına (H3), eğitim seviyelerine (H4), Polis Örgütündeki toplam çalışma sürelerine (H5), rütbelere (H6), çalışma saatlerine (H8) ve aylık maaşlarına (H9) göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediği ile ilgili olarak oluşturulan hipotezler; anket verileri üzerinde aritmetik ortalama, standart sapma, varyans analizi, Levene testi ve çoklu karşılaştırma testleri yapılarak test edilmiştir.

3. ANALİZ VE BULGULAR

3.1. Cinsiyet ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H1 hipotezi test edilmiştir. Tablo 1'e göre, katılımcıların "destekledikleri disiplin işlemi" [$t(1151) = 2,766, p < 0,01$] ve "bekledikleri disiplin

işlemi” [$t(1151) = 4,347, p < 0,001$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, cinsiyetlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Bu iki yönden kadın polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, erkek polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde daha yüksektir. Bu iki yönden H1 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir. Diğer yönlerden anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş, H1 hipotezi kabul edilmiştir.

Tablo 1. Cinsiyet ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Cinsiyet	N	x	SS	t	p
Kendi Ciddiyet Algıları	Kadın	36	3,88	0,55	1,535	0,125
	Erkek	1117	3,70	0,68		
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	Kadın	36	3,57	0,52	-0,109	0,913
	Erkek	1117	3,58	0,66		
Resmi Kural İhlali Algıları	Kadın	36	3,88	0,55	1,222	0,222
	Erkek	1117	3,74	0,71		
Destekledikleri Disiplin İşlemi	Kadın	36	4,00	0,51	2,766**	0,008
	Erkek	1117	3,76	0,84		
Bekledikleri Disiplin İşlemi	Kadın	36	4,16	0,47	4,347***	0,000
	Erkek	1117	3,80	0,88		
Kendi Bildirme İsteklilikleri	Kadın	36	3,24	0,65	0,754	0,823
	Erkek	1117	3,21	0,73		
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	Kadın	36	3,27	0,56	0,109	0,914
	Erkek	1117	3,25	0,69		

Bağımsız örneklem t-testi: * $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

3.2. Medeni Durum ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H2 hipotezi test edilmiştir. Tablo 2’ye göre, katılımcıların “kendi ciddiyet algıları” [$t(1149) = 2,168, p < 0,05$] ve “kendi bildirme isteklilikleri” [$t(1149) = 2,193, p < 0,05$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, medeni durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Bu iki yönden evli polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, bekâr polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde daha yüksektir. Bu iki yönden H2 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir. Diğer yönlerden anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş, H2 hipotezi kabul edilmiştir.

Tablo 2. Medeni Durum ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Medeni Durum	N	x	SS	t	p
Kendi Ciddiyet Algıları	Evli	1014	3,72	0,66	2,168*	0,030
	Bekâr	137	3,59	0,77		
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	Evli	1014	3,59	0,64	1,707	0,088
	Bekâr	137	3,49	0,74		
Resmi Kural İhlali Algıları	Evli	1014	3,75	0,69	1,505	0,133
	Bekâr	137	3,66	0,80		
Destekledikleri Disiplin İşlemi	Evli	1014	3,78	0,82	1,719	0,086
	Bekâr	137	3,65	0,89		
Bekledikleri Disiplin İşlemi	Evli	1014	3,83	0,87	1,904	0,057
	Bekâr	137	3,68	0,92		
Kendi Bildirme İsteklilikleri	Evli	1014	3,23	0,71	2,193*	0,029
	Bekâr	137	3,09	0,82		
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	Evli	1014	3,26	0,67	1,260	0,208
	Bekâr	137	3,18	0,79		

Bağımsız örneklem t-testi: *p<0,05; **p<0,01; ***p<0,001

3.3. Yaş Grubu ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H3 hipotezi test edilmiştir. Tablo 3'e göre, katılımcıların "destekledikleri disiplin işlemi" [F (3, 1145) = 4,355, p<0,05], "bekledikleri disiplin işlemi" [F (3, 1145) = 5,426, p<0,05] ve "kendi bildirme isteklilikleri" [F (3, 1145) = 2,654, p<0,05] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, yaş gruplarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Bu üç yönden H3 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir. Diğer yönlerden anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş, H3 hipotezi kabul edilmiştir.

Tablo 3. Yaş Grubu ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Yaş Grupları	N	x	SS	F	p	Fark
Kendi Ciddiyet Algıları	(1) 29 ve altı	43	3,73	0,62	2,007	0,111	--
	(2) 30-39	546	3,66	0,67			
	(3) 40-49	490	3,74	0,69			
	(4) 50 ve üzeri	70	3,84	0,65			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	(1) 29 ve altı	43	3,61	0,55	0,923	0,429	--
	(2) 30-39	546	3,54	0,66			
	(3) 40-49	490	3,59	0,68			
	(4) 50 ve üzeri	70	3,67	0,57			
Resmi Kural İhlali Algıları	(1) 29 ve altı	43	3,78	0,61	1,695	0,166	--
	(2) 30-39	546	3,70	0,70			
	(3) 40-49	490	3,77	0,73			
	(4) 50 ve üzeri	70	3,87	0,61			
Destekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 29 ve altı	43	3,80	0,82	4,355*	0,005	2-3 2-4
	(2) 30-39	546	3,68	0,80			
	(3) 40-49	490	3,83	0,85			
	(4) 50 ve üzeri	70	3,96	0,85			
Bekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 29 ve altı	43	3,84	0,84	5,426*	0,001	2-3 2-4
	(2) 30-39	546	3,72	0,86			
	(3) 40-49	490	3,88	0,89			
	(4) 50 ve üzeri	70	4,09	0,82			
Kendi Bildirme İsteklilikleri	(1) 29 ve altı	43	3,27	0,65	2,654*	0,047	2-4
	(2) 30-39	546	3,16	0,70			
	(3) 40-49	490	3,24	0,76			
	(4) 50 ve üzeri	70	3,39	0,71			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	(1) 29 ve altı	43	3,24	0,59	1,956	0,119	--
	(2) 30-39	546	3,23	0,66			
	(3) 40-49	490	3,24	0,73			
	(4) 50 ve üzeri	70	3,44	0,62			

F testi: *p<0,05

3.4. Eğitim Seviyesi ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H4 hipotezi test edilmiştir. Tablo 4'e göre, katılımcıların "kendi ciddiyet algıları" [F (3, 1149) = 0,332, p>0,05], "kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları" [F (3, 1149) = 0,276, p>0,05], "resmi kural ihlali algıları" [F (3, 1149) = 0,539, p>0,05], "destekledikleri disiplin işlemi" [F (3, 1149) = 0,225, p>0,05], "bekledikleri disiplin işlemi" [F (3, 1149) = 0,474, p>0,05], "kendi bildirme isteklilikleri" [F (3, 1149) = 0,649, p>0,05] ve "kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri" [F (3, 1149) = 0,077, p>0,05] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, eğitim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermemektedir. Yedi yönden de anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş, H4 hipotezi kabul edilmiştir.

Tablo 4. Eğitim Seviyesi ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Eğitim Durumu	N	x	SS	F	p	Fark
Kendi Ciddiyet Algıları	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,62	0,77	0,332	0,802	--
	(2) Lise	740	3,70	0,68			
	(3) Üniversite	343	3,73	0,68			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,75	0,52			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,59	0,73	0,276	0,843	--
	(2) Lise	740	3,56	0,65			
	(3) Üniversite	343	3,60	0,67			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,61	0,54			
Resmi Kural İhlali Algıları	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,74	0,80	0,539	0,656	--
	(2) Lise	740	3,73	0,70			
	(3) Üniversite	343	3,76	0,72			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,86	0,56			
Destekledikleri Disiplin İşlemi	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,82	1,00	0,225	0,879	--
	(2) Lise	740	3,77	0,83			
	(3) Üniversite	343	3,74	0,83			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,82	0,75			

Bekledikleri Disiplin İşlemi	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,87	1,03	0,474	0,700	--
	(2) Lise	740	3,83	0,86			
	(3) Üniversite	343	3,76	0,90			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,81	0,91			
Kendi Bildirme İsteklilikleri	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,12	0,74	0,649	0,584	--
	(2) Lise	740	3,21	0,74			
	(3) Üniversite	343	3,23	0,70			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,35	0,65			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	(1) İlkokul/Ortaokul	35	3,24	0,72	0,077	0,972	--
	(2) Lise	740	3,25	0,70			
	(3) Üniversite	343	3,24	0,68			
	(4) Yüksek Lisans ve üzeri	35	3,30	0,63			

F testi: * $p < 0,05$

3.5. Polis Örgütündeki Toplam Çalışma Süresi ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H5 hipotezi test edilmiştir. Tablo 5'e göre, katılımcıların "kendi ciddiyet algıları" [F (4, 1145) = 4,457, $p < 0,05$], "resmi kural ihlali algıları" [F (4, 1145) = 3,885, $p < 0,05$] "destekledikleri disiplin işlemi" [F (4, 1145) = 6,324, $p < 0,05$], "bekledikleri disiplin işlemi [F (4, 1145) = 7,472, $p < 0,05$] ve "kendi bildirme isteklilikleri" [F (4, 1145) = 4,098, $p < 0,05$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, Polis Örgütündeki toplam çalışma sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Bu beş yönden H5 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir. Diğer iki yönden anlamlı bir farklılık tespit edilmemiş, H5 hipotezi kabul edilmiştir.

Tablo 5. Polis Örgütündeki Toplam Çalışma Süresi ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Toplam Çalışma Süresi	N	x	SS	F	p	Fark
Kendi Ciddiyet Algıları	(1) 6 yıldan az	52	3,84	0,56	4,457*	0,001	2-5
	(2) 6-10 yıl	266	3,65	0,63			3-5
	(3) 11-15 yıl	173	3,64	0,76			4-5
	(4) 16-20 yıl	287	3,64	0,70			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,81	0,65			

Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	(1) 6 yıldan az	52	3,70	0,55	2,377	0,051	--
	(2) 6-10 yıl	266	3,54	0,62			
	(3) 11-15 yıl	173	3,49	0,73			
	(4) 16-20 yıl	287	3,55	0,68			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,64	0,65			
Resmi Kural İhlali Algıları	(1) 6 yıldan az	52	3,90	0,58	3,885*	0,004	2-5
	(2) 6-10 yıl	266	3,65	0,67			
	(3) 11-15 yıl	173	3,65	0,82			
	(4) 16-20 yıl	287	3,73	0,72			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,83	0,67			
Destekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 6 yıldan az	52	3,72	0,72	6,324*	0,000	2-5 4-5
	(2) 6-10 yıl	266	3,60	0,80			
	(3) 11-15 yıl	173	3,71	0,93			
	(4) 16-20 yıl	287	3,74	0,75			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,92	0,86			
Bekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 6 yıldan az	52	3,85	0,77	7,472*	0,000	2-5 3-5
	(2) 6-10 yıl	266	3,65	0,88			
	(3) 11-15 yıl	173	3,65	0,95			
	(4) 16-20 yıl	287	3,82	0,81			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,99	0,88			
Kendi Bildirme İsteklilikleri	(1) 6 yıldan az	52	3,28	0,55	4,098*	0,003	2-5 4-5
	(2) 6-10 yıl	266	3,12	0,67			
	(3) 11-15 yıl	173	3,19	0,80			
	(4) 16-20 yıl	287	3,16	0,73			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,33	0,73			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	(1) 6 yıldan az	52	3,24	0,52	1,370	0,242	--
	(2) 6-10 yıl	266	3,21	0,65			
	(3) 11-15 yıl	173	3,18	0,78			
	(4) 16-20 yıl	287	3,25	0,68			
	(5) 20 yıldan fazla	372	3,31	0,70			

F testi: *p<0,05

“Kendi ciddiyet algıları”, “resmi kural ihlali algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi”, “bekledikleri disiplin işlemi” ve “kendi bildirme isteklilikleri” yönlerinden, 20 yıldan fazla hizmeti olan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin; 6-10 yıl hizmeti olan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde daha

yüksek olduğu saptanmıştır. Ayrıca, 20 yıldan fazla hizmeti olan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin; “kendi ciddiyet algıları”, “destekledikleri disiplin işlemi” ve “kendi bildirme isteklilikleri” yönlerinden, 16-20 yıl hizmeti olan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden; “kendi ciddiyet algıları” ve “bekledikleri disiplin işlemi” yönlerinden ise 11-15 yıl hizmeti olan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu bulgulanmıştır.

3.6. Rütbe ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H6 hipotezi test edilmiştir.

Tablo 6. Rütbe ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Rütbe	N	X	SS	F	p	Fark
Kendi Ciddiyet Algıları	(1) Polis Memuru	909	3,68	0,67	4,011*	0,018	1-3
	(2) Polis Çavuşu	174	3,81	0,68			
	(3) Müfettiş Muavini	65	3,85	0,59			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	(1) Polis Memuru	909	3,55	0,65	3,223*	0,040	1-2
	(2) Polis Çavuşu	174	3,69	0,65			
	(3) Müfettiş Muavini	65	3,62	0,61			
Resmi Kural İhlali Algıları	(1) Polis Memuru	909	3,71	0,70	3,749*	0,024	1-3
	(2) Polis Çavuşu	174	3,84	0,70			
	(3) Müfettiş Muavini	65	3,88	0,72			
Destekledikleri Disiplin İşlemi	(1) Polis Memuru	909	3,71	0,83	11,688*	0,000	1-2
	(2) Polis Çavuşu	174	4,02	0,80			
	(3) Müfettiş Muavini	65	3,91	0,72			
Bekledikleri Disiplin İşlemi	(1) Polis Memuru	909	3,74	0,88	14,889*	0,000	1-2
	(2) Polis Çavuşu	174	4,10	0,83			1-3
	(3) Müfettiş Muavini	65	4,05	0,72			1-3
Kendi Bildirme İsteklilikleri	(1) Polis Memuru	909	3,16	0,71	13,929*	0,000	1-2
	(2) Polis Çavuşu	174	3,42	0,71			1-3
	(3) Müfettiş Muavini	65	3,46	0,65			1-3
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	(1) Polis Memuru	909	3,21	0,69	6,752*	0,001	1-2
	(2) Polis Çavuşu	174	3,41	0,68			
	(3) Müfettiş Muavini	65	3,36	0,57			

F testi: * $p < 0,05$

Tablo 6'ya göre, katılımcıların “kendi ciddiyet algıları” [$F(2, 1145) = 4,011, p < 0,05$], “kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları” [$F(2, 1145) = 3,223,$

$p<0,05$], “resmi kural ihlali algıları” [F (2, 1145) = 3,749, $p<0,05$], “destekledikleri disiplin işlemi” [F (2, 1145) = 11,688, $p<0,05$], “bekledikleri disiplin işlemi” [F (2, 1145) = 14,889, $p<0,05$], “kendi bildirme isteklilikleri” [F (2, 1145) = 13,929, $p<0,05$] ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” [F (2, 1145) = 6,752, $p<0,05$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, rütbelere göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Karşılaştırılan yedi yönün yedisinde de polis memuru rütbesindeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin diğer iki üst rütbenin en az birinden anlamlı bir farklılık gösterdiği ve daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda polis memurlarının; dört yönden (kendi ciddiyet algıları, resmi kural ihlali algıları, bekledikleri disiplin işlemi, kendi bildirme isteklilikleri) müfettiş muavinlerinden ve beş yönden de (kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları, destekledikleri disiplin işlemi, bekledikleri disiplin işlemi, kendi bildirme isteklilikleri, kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri) polis çavuşlarından daha az polis bütünlüğüne sahip oldukları tespit edilmiştir. Sonuç olarak karşılaştırılan yedi yönden de H6 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir.

3.7. Yönetsel Statü ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H7 hipotezi test edilmiştir. Tablo 7’ye göre, katılımcıların “kendi ciddiyet algıları” [t(1144) = 2,487, $p<0,05$], “kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları” [t(1144) = 2,255, $p<0,05$], “resmi kural ihlali algıları” [t(1144) = 2,790, $p<0,01$] “destekledikleri disiplin işlemi” [t(1144) = 4,681, $p<0,001$], “bekledikleri disiplin işlemi [t(1144) = 5,300, $p<0,001$], “kendi bildirme isteklilikleri” [t(1144) = 5,037, $p<0,001$] ve “kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri” [t(1144) = 3,805, $p<0,001$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, yönetsel statülerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Sonuç olarak karşılaştırılan yedi yönden de H7 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir.

Tablo 7. Yönetsel Statü ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Yönetsel Statü	N	x	SS	t	p
Kendi Ciddiyet Algıları	Amir	310	3,79	0,66	2,487*	0,013
	Memur	836	3,68	0,68		
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	Amir	310	3,65	0,64	2,255*	0,024
	Memur	836	3,55	0,66		

Resmi Kural İhlali Algıları	Amir	310	3,84	0,67	2,790**	0,005
	Memur	836	3,70	0,72		
Destekledikleri Disiplin İşlemi	Amir	310	3,95	0,80	4,681***	0,000
	Memur	836	3,69	0,83		
Bekledikleri Disiplin İşlemi	Amir	310	4,03	0,81	5,300***	0,000
	Memur	836	3,73	0,88		
Kendi Bildirme İsteklilikleri	Amir	310	3,39	0,68	5,037***	0,000
	Memur	836	3,15	0,72		
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	Amir	310	3,38	0,65	3,805***	0,000
	Memur	836	3,20	0,69		

Bağımsız örneklem t-testi: * $p < 0,05$; ** $p < 0,01$; *** $p < 0,001$

Bu sonuçlara göre amir statüsündeki polislerin polis bütünlüğü düzeyleri, memur statüsündeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde daha yüksektir.

3.8. Çalışma Saatleri ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H8 hipotezi test edilmiştir. Tablo 8'e göre, katılımcıların "kendi ciddiyet algıları" [$F(3, 1147) = 9,489, p < 0,05$], "kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları" [$F(3, 1147) = 6,097, p < 0,05$], "resmi kural ihlali algıları" [$F(3, 1147) = 11,631, p < 0,05$], "destekledikleri disiplin işlemi" [$F(3, 1147) = 5,364, p < 0,05$], "bekledikleri disiplin işlemi" [$F(3, 1147) = 4,317, p < 0,05$], "kendi bildirme isteklilikleri" [$F(3, 1147) = 6,761, p < 0,05$] ve "kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri" [$F(3, 1147) = 5,850, p < 0,05$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, çalışma saatlerine göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Sonuç olarak karşılaştırılan yedi yönden de H8 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir.

Tablo 8. Çalışma Saatleri ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yönler	Çalışma Saatleri	N	x	SS	F	p	Fark
Kendi Ciddiyet Algıları	(1) 24/48	626	3,62	0,75	9,489*	0,000	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,61	0,60			
	(3) Mesai	429	3,80	0,58			1-4
	(4) Diğer	75	3,95	0,46			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	(1) 24/48	626	3,51	0,72	6,097*	0,000	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,63	0,53			
	(3) Mesai	429	3,64	0,58			1-4
	(4) Diğer	75	3,78	0,48			

Resmi Kural İhlali Algıları	(1) 24/48	626	3,64	0,78	11,631*	0,000	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,60	0,74			
	(3) Mesai	429	3,83	0,59			1-4
	(4) Diğer	75	4,06	0,47			
Destekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 24/48	626	3,67	0,91	5,364*	0,001	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,80	0,73			
	(3) Mesai	429	3,86	0,74			1-4
	(4) Diğer	75	3,94	0,57			
Bekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 24/48	626	3,73	0,96	4,317*	0,005	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,76	0,72			
	(3) Mesai	429	3,91	0,78			1-4
	(4) Diğer	75	3,94	0,62			
Kendi Bildirme İsteklilikleri	(1) 24/48	626	3,13	0,77	6,761*	0,000	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,32	0,70			
	(3) Mesai	429	3,29	0,67			1-4
	(4) Diğer	75	3,44	0,54			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	(1) 24/48	626	3,19	0,74	5,850*	0,001	1-3
	(2) 12/24-12/48	21	3,35	0,72			
	(3) Mesai	429	3,30	0,61			1-4
	(4) Diğer	75	3,49	0,54			

F testi: * $p < 0,05$

Karşılaştırılan yedi yönden de, 24/48 saat esasına göre vardiya çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, mesai ve diğer çalışma saatlerine (12/24-12/48 hariç) göre çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir farklılık gösterdiği ve daha düşük olduğu görülmektedir.

3.9. Aylık Maaş ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Bu başlık altında H9 hipotezi test edilmiştir. Tablo 9'a göre, katılımcıların "kendi ciddiyet algıları" [F (3, 1139) = 4,762, $p < 0,05$], "kendilerine göre meslektaşlarının ciddiyet algıları" [F (3, 1139) = 5,137, $p < 0,05$], "resmi kural ihlali algıları" [F (3, 1139) = 6,415, $p < 0,05$], "destekledikleri disiplin işlemi" [F (3, 1139) = 9,971, $p < 0,05$], "bekledikleri disiplin işlemi" [F (3, 1139) = 9,533, $p < 0,05$], "kendi bildirme isteklilikleri" [F (3, 1139) = 6,833, $p < 0,05$] ve "kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri" [F (3, 1139) = 7,916, $p < 0,05$] yönlerinden polis bütünlüğü düzeyleri, aylık maaşlarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Sonuç olarak karşılaştırılan yedi yönden de H9 hipotezi reddedilmiş, alternatif hipotez kabul edilmiştir.

Tablo 9. Aylık Maaş ve Polis Bütünlüğü İlişkisi

Karşılaştırılan Yöner	Aylık Maaş	N	x	SS	F	p	Fark
Kendi Ciddiyet Algıları	(1) 3000 TL ve altı	24	3,59	0,76	4,762*	0,003	2-4
	(2) 3001-4000 TL	158	3,58	0,73			3-4
	(3) 4001-5000 TL	539	3,68	0,70			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,79	0,61			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Ciddiyet Algıları	(1) 3000 TL ve altı	24	3,36	0,76	5,137*	0,002	2-4
	(2) 3001-4000 TL	158	3,44	0,70			
	(3) 4001-5000 TL	539	3,56	0,68			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,65	0,59			
Resmi Kural İhlali Algıları	(1) 3000 TL ve altı	24	3,58	0,78	6,415*	0,000	2-3
	(2) 3001-4000 TL	158	3,57	0,79			2-4
	(3) 4001-5000 TL	539	3,72	0,71			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,84	0,65			3-4
Destekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 3000 TL ve altı	24	3,64	0,74	9,971*	0,000	2-3
	(2) 3001-4000 TL	158	3,51	0,92			2-4
	(3) 4001-5000 TL	539	3,73	0,83			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,91	0,78			3-4
Bekledikleri Disiplin İşlemi	(1) 3000 TL ve altı	24	3,69	0,82	9,533*	0,000	2-3
	(2) 3001-4000 TL	158	3,56	0,96			2-4
	(3) 4001-5000 TL	539	3,77	0,89			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,97	0,80			3-4
Kendi Bildirme İsteklilikleri	(1) 3000 TL ve altı	24	3,09	0,75	6,833*	0,000	2-3
	(2) 3001-4000 TL	158	3,01	0,75			2-4
	(3) 4001-5000 TL	539	3,21	0,73			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,31	0,69			
Kendilerine Göre Meslektaşlarının Bildirme İsteklilikleri	(1) 3000 TL ve altı	24	2,97	0,69	7,916*	0,000	2-3
	(2) 3001-4000 TL	158	3,06	0,74			2-4
	(3) 4001-5000 TL	539	3,25	0,70			
	(4) 5001 TL ve üzeri	422	3,35	0,63			

F testi: * $p < 0,05$

Karşılaştırılan yedi yönden de “5001 TL ve üzeri” maaş alan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, “3001-4000 TL arası” maaş alan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiği ve daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Diğer taraftan karşılaştırılan beş yönden (resmi kural ihlali algıları, destekledikleri disiplin işlemi, bekledikleri disiplin işlemi, kendi bildirme

isteklilikleri, kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri), “4001-5000 TL arası” maaş alan polislerin “3001-4000 TL arası” maaş alan polislerden daha fazla polis bütünlüğüne sahip oldukları, dört yönden (kendi ciddiyet algıları, resmi kural ihlali algıları, destekledikleri disiplin işlemi, bekledikleri disiplin işlemi) ise, “5001 TL ve üzeri” maaş alan polislerin “4001-5000 TL arası” maaş alan polislerden daha fazla polis bütünlüğüne sahip oldukları tespit edilmiştir.

SONUÇ

Bu araştırma, KKTC Polis Örgütünde çalışan polislerin, polis bütünlüğü düzeylerinin yedi farklı yönden, çeşitli değişkenlerle olan ilişkisini görmeyi amaçlayan betimsel bir çalışmadır. Örnekleme yer alan polislerin polis bütünlüğüne yönelik algılarının, ölçümü yapılan yedi yönden de; yönetsel statülerine, rütbelerine, çalışma saatlerine ve aylık maaşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmüştür. Diğer taraftan, katılımcıların polis bütünlüğü algılarının; polis örgütündeki toplam çalışma sürelerine göre beş yönden, yaş gruplarına göre üç yönden, cinsiyetlerine ve medeni durumlarına göre de iki yönden anlamlı bir şekilde farklılaştığı bulunmuştur. Çalışmada, polis bütünlüğü ile eğitim seviyesi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Çalışmada, polis bütünlüğü algısının, ölçümü yapılan yedi yönden de, yönetsel statüye göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı; amir statüsündeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, memur statüsündeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu görülmüştür. Alanda yapılan çalışmalarda da (ABD, Avustralya, Kore), amir statüsündeki polislerin, memur statüsündeki polislerden daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduğu bulunmuştur (Micucci ve Gomme, 2005: 495-496; Kutnjak Ivković, Peacock ve Haberfeld, 2016: 359; Porter ve vd., 2015:91; Yun, 2003:63). Araştırmacılar bu çerçevede, polis alt kültürü içindeki “yönetim polisleri” ve “sokak polisleri” ayırımına dikkat çekmişler, bu durumu yönetim polislerinin kontrol sorumlulukları gereği, sokak polislerine nazaran daha fazla resmi kurallara uymak ve uygulamak zorunda olduklarından ötürü daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduklarına bağlamışlardır (Chan, 1997; Manning, 1977; Punch, 1983; Reuss-Ianni, 1983: 14–16).

Çalışmada katılımcıların polis bütünlüğü düzeylerinin, karşılaştırdıkları yedi yönün yedisinde de rütbelerine göre anlamlı farklılıklar gösterdiği, bu

bağlamda polis memurlarının; müfettiş muavinlerinden (dört yönden) ve polis çavuşlarından (beş yönden) anlamlı bir şekilde daha az polis bütünlüğüne sahip oldukları bulgulanmıştır. Benzer şekilde Yun (2003) çalışmasında, Kore polisinde rütbenin polis bütünlüğü üzerinde etkili olduğunu, yönetici kademesindeki teğmen ve yüzbaşı rütbelerindeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, memur kademelerindeki polis, kıdemli polis ve çavuştan daha yüksek olduğunu bulgulanmıştır. Alanda yapılan diğer çalışmalarda da (ABD, Avustralya), polislerin rütbelerinin, polis bütünlüğü üzerinde olumlu bir şekilde ilişkili olduğu (Martin, 1994), polis sapmasını, alt rütbeli polislerin üst rütbeli polislerle kıyasla daha az ciddiye aldıkları (Huon ve vd., 1995) görülmüştür. Çalışmamızın bulguları, üst rütbeli polislerin alt rütbeli polislerden daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduğunu ileri süren birçok çalışmanın (Chan, 1997; Holdaway, 1983; Huon ve diğerleri, 1995; Manning, 1977; Martin, 1994; Micucci ve Gomme, 2005: 495-496; Punch, 1983; Reuss-lanni, 1983: 14-16; Yun, 2003: 63) bulguları ile örtüşmektedir.

Araştırmada, katılımcıların polis bütünlüğü düzeylerinin, karşılaştırıldıkları yedi yönden de çalışma saatlerine göre anlamlı bir şekilde farklılık gösterdiği ve 24/48 saat esasına göre vardiya usulü çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, mesai ve diğer çalışma saatlerine (12/24-12/48 saat usulü hariç) göre çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden daha düşük olduğu bulunmuştur. Bu bulgular, polis alt kültürü içinde “yönetim polisleri” ve “sokak polisleri” olmak üzere ikili bir ayırımın olduğunu, yönetim polislerinin daha fazla polis bütünlüğüne sahip olduğunu ileri süren çalışmalarla (Chan, 1997; Manning, 1977; Punch, 1983; Reuss-lanni, 1983: 14-16), çalışmamızda amirlerin mesai çalıştığı ve memurların daha çok 24/48 saat esasına göre vardiya usulü sokak ağırlıklı çalıştığı dikkate alındığında bu yönüyle benzerlik göstermektedir.

Çalışmada katılımcılarının % 47,12’si “5001 TL ve üzeri” maaş diliminde, % 36,92’si “4001-5000 TL arası” maaş diliminde, % 13,80’i “3001-4000 TL arası” maaş diliminde ve küçük bir kısmını oluşturan % 2,10’u da “3000 TL ve altı” maaş diliminde yer almaktadır. Çalışmada, polislerin polis bütünlüğü algılarının ortalamalarının, ilk maaş diliminden ikinci maaş dilimine geçişte beş yönden düştüğü, ardından bütünlük algılarının tekrar yükselişe geçerek ikinci maaş diliminden üçüncü maaş dilimine geçişte yedi yönden de yükseldiği ve akabinde üçüncü maaş diliminden dördüncü maaş dilimine geçişte yine yedi yönden

daha da artarak en yüksek seviyeye ulaştığı gözlemlenmiştir. Çalışmada, polis bütünlüğü algısının ölçümü yapılan yedi yönden de, katılımcıların aylık maaşlarına göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmüştür. Alandaki çalışmalarda (Huon ve diğerleri, 1995; Micucci ve Gomme, 2005; Muir, 1977; Niederhoffer, 1967; Regoli ve Poole, 1979; Shearing, 1981; Van Maanen, 1973; Yun, 2003), mesleğe yeni giren ve en düşük maaş diliminde yer alan polisler ile meslekte en yüksek kıdeme sahip ve en yüksek maaş diliminde yer alan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, meslekte orta derecede kıdeme sahip ve orta derecedeki maaş dilimlerinde yer alan polislerden daha yüksek olduğu görülmüştür. Bu çalışma, en yüksek maaş diliminde yer alan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin orta derecedeki maaş dilimlerinde yer alan polislerden anlamlı bir şekilde daha yüksek seviyede bulunması bakımından söz konusu çalışmalar ile benzerlik arz ederken; en düşük maaş diliminde yer alan polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin orta derecedeki maaş dilimlerinde yer alan polislerden anlamlı bir şekilde daha yüksek bulunmaması bakımından farklılık arz etmektedir. Bu farklılık ile ilgili ortaya çıkan bulgunun, çalışmanın yapıldığı dönemden önceki son beş yıl içerisinde Polis Örgütüne polis alımı yapılmamasından kaynaklandığı ve bu bağlamda son yıllarda yapılan polis alımları dikkate alınarak aylık maaş dilimlerinin güncellenerek çalışmanın tekrar edilmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir.

Çalışmada katılımcıların % 4,52'si "6 yıldan az", % 23,13'ü "6-10 yıl arası", % 15,04'ü "11-15 yıl arası", % 24,96'sı "16-20 yıl arası" ve % 32,35'i de "20 yıldan fazla" hizmet diliminde yer almaktadır. Çalışmada, polislerin polis bütünlüğü algılarının ortalamalarının, ilk hizmet diliminden (6 yıldan az) ikinci hizmet dilimine (6-10 yıl arası) geçişte yedi yönden düştüğü, ikinci hizmet diliminden (6-10 yıl arası) üçüncü hizmet dilimine (11-15 yıl arası) geçişte üç yönden düştüğü ve bu dilimde (11-15 yıl arası) beş yönden en düşük seviyeye ulaştığı, üçüncü hizmet diliminden (11-15 yıl arası) dördüncü hizmet dilimine (16-20 yıl arası) geçişte bütünlük algılarının tekrar yükselişe geçerek dört yönden yükseldiği ve son olarak dördüncü hizmet diliminden (16-20 yıl arası) beşinci hizmet dilimine (20 yıldan fazla) geçişte yedi yönden de artarak en yüksek seviyeye ulaştığı gözlemlenmiştir. Huon ve arkadaşları (1995) tarafından yapılan çalışmada, Avustralyalı polislerin mesleğe ilk girişten itibaren hizmet süresi arttıkça polis bütünlüğü algılarının düştüğü ve "6-10 yıl arası" hizmet diliminde en düşük seviyeye ulaştığı, hizmet süresi 10 yılın üzerinde ilerlediğinde ise polis bütünlüğü algılarının da artarak

yükseldiği bulgulanmıştır. Diğer taraftan Yun (2003: 61-62) yaptığı çalışmada, Koreli polislerin, polis bütünlüğü algılarının “11-15 yıl arası” hizmet diliminde en düşük seviyeye ulaştığını ve ardından polis bütünlüğü algılarının tekrar yükselmeye başladığını bulgulanmıştır. Çalışmamızda ulaşılan bulgular, Yun’un (2003) çalışmasında ulaştığı “11-15 yıl arası” hizmet süresine sahip polislerin polis bütünlüğü algılarının en düşük seviyeye ulaştığı bulgusunu desteklemektedir.

Çalışmada katılımcılarının % 3,74’ü “29 ve altı”, % 47,52’si “30-39”, % 42,65’i “40-49” ve % 6,09’u ise “50 ve üzeri” yaş kategorisinde yer almaktadır. Çalışmada, polislerin polis bütünlüğü algılarının ortalamalarının, ilk yaş kategorisinden (29 ve altı) ikinci yaş kategorisine (30-39) geçişte yedi yönden düştüğü ve aynı zamanda bu kategoride (30-39) yedi yönden de en düşük seviyeye ulaştığı, ardından tekrar yükselişe geçerek ikinci yaş kategorisinden (30-39) üçüncü yaş kategorisine (40-49) geçişte yedi yönden yükseldiği ve son olarak üçüncü yaş kategorisinden (40-49) dördüncü yaş kategorisine geçişte (50 ve üzeri) en yüksek seviyeye ulaştığı gözlemlenmiştir. Alanda yapılan çalışmalarda (Huon ve diğerleri, 1995; Micucci ve Gomme 2005: 494-495; Muir, 1977; Niederhoffer, 1967: 166-167; Regoli ve Poole, 1979; Shearing, 1981; Van Maanen, 1973: 410-414; Yun, 2003: 61-62) genel olarak, en genç ve en yaşlı kategorilerdeki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur. Söz konusu çalışmalara benzer şekilde, çalışmamızda, en yaşlı kategorideki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin orta düzeydeki diğer kategorilere kıyasla bazı yönlerden anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu bulunmuştur. Diğer taraftan, söz konusu çalışmalardan farklı bir şekilde, en genç kategorideki polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, yedi yönden de bir üst kategorideki polislerden daha yüksek olmasına rağmen aradaki farkların anlamlı olmadığı bulunmuştur. Bu bulgunun, çalışmanın yapıldığı dönemden önceki son beş yıl içerisinde Polis Örgütüne polis alımı yapılmamış olması nedeniyle, en genç örneklem grubu olan “29 ve altı” yaş kategorisindeki polislerin yüzdeliğinin (% 3,74) çok düşük olmasından ötürü kaynaklandığı, bu bağlamda son yıllarda yapılan polis alımları dikkate alınarak çalışmanın tekrar edilmesinin gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

Literatürde cinsiyet ile polis bütünlüğü algısı arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalarda farklı sonuçlara rastlanmaktadır. Çalışmaların bazılarında cinsiyet ile polis bütünlüğü arasında anlamlı ilişkiler bulunmazken (örn. Charles,

2009), bazılarında karışık bulgular keşfedilmiş (örn. Andreescu ve vd., 2012; Hickman ve vd., 2016; McDevitt ve vd., 2011) ve bazılarında da anlamlı ilişkiler bulunmuştur (örn. Bjerregaard ve Lord, 2004; Lobnikar ve vd., 2016). Çalışmada katılımcıların cinsiyetlerine bakıldığında, % 3,12'sinin "kadın", % 96,88'inin "erkek" olduğu görülmektedir. Çalışmada kadın polislerin polis bütünlüğü algılarının ortalamalarının, ölçümü yapılan yedi yönün altısında erkek polislerle kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Diğer taraftan yedi yönün sadece ikisinde (destekledikleri disiplin işlemi ve bekledikleri disiplin işlemi) anlamlı farklılıklar tespit edilmiş; söz konusu iki yönden de kadın polislerin erkek polislerle kıyasla daha fazla polis bütünlüğüne sahip oldukları bulgulanmıştır. Porter ve arkadaşları (2015:91) tarafından 2013 yılında Avustralya'da yapılan araştırmada, "destekledikleri disiplin işlemi" ve "bekledikleri disiplin işlemi" yönlerinden kadın polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin erkek polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha yüksek olduğu bulgulanmıştır. Diğer taraftan Hickman ve arkadaşları (2016:256) tarafından ABD'de yapılan araştırmada, "destekledikleri disiplin işlemi" ve "bekledikleri disiplin işlemi" yönlerinden erkeklerin kadınlara kıyasla anlamlı bir şekilde daha fazla polis bütünlüğüne sahip oldukları saptanmıştır. Pagon ve arkadaşları (2004:5-9) ise Slovenya'da yaptıkları araştırmada "destekledikleri disiplin işlemi" yönünden anlamlı ilişkiler bulamamışlar, "bekledikleri disiplin işlemi" yönünden ise kadınlar lehine anlamlı ilişkiler saptamışlardır. Bu çerçevede çalışmamızda ulaşılan bulgular, Porter ve arkadaşları (2015) tarafından ulaşılan bulguları desteklemektedir.

Alanda yapılan kimi çalışmalarda kadınların polis bütünlüğü düzeylerinin "kendi ciddiyet algıları" yönünden anlamlı bir şekilde erkeklerden daha yüksek olduğu bulunurken (Andreescu ve vd., 2012: 7), kimi çalışmalarda erkeklerin polis bütünlüğü düzeylerinin "kendi bildirme istekliliği" yönünden anlamlı bir şekilde kadınlardan daha yüksek olduğu bulunmuş (Lobnikar ve vd., 2016: 393-394), ve kimi çalışmalarda ise bazı yönlerden erkeklerin ("destekledikleri disiplin işlemi", "bekledikleri disiplin işlemi", "kendi bildirme isteklilikleri" ve "kendilerine göre meslektaşlarının bildirme isteklilikleri") ve bazı yönlerden ise kadınların ("kendi ciddiyet algıları") daha fazla polis bütünlüğüne sahip oldukları bulunmuştur (Hickman ve vd., 2016: 256). Literatürde genel olarak "kendi ciddiyet algıları" yönünden kadınların lehine, "kendi bildirme istekliliği" yönünden ise erkeklerin

lehine olumlu yönde polis bütünlüğü algısı olduğu görülmektedir. Söz konusu iki yönden (kendi ciddiyet algıları ve kendi bildirme istekliliği) çalışmamız açısından cinsiyet ile polis bütünlüğü arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Çalışmamızda ortaya çıkan bu bulgunun muhtemelen, çalışmanın gerçekleştirildiği dönemde KKTC Polis Örgütünde uzun yıllar kadın polis memuru alımı yapılmaması nedeniyle örneklem grubundaki kadın polislerin hem sayısal olarak erkeklere oranla çok az hem de en az on altı yıllık kıdemlerinden ötürü erkek egemen polis kültürüne adapte olmalarından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Çalışmada katılımcıların medeni durumlarına bakıldığında, % 11,90'ının “bekâr”, % 88,10'unun “evli” olduğu görülmektedir. Evli polislerin polis bütünlüğü algılarının ortalamalarının, ölçümü yapılan yedi yönün altısında bekâr polislerle kıyasla daha yüksek olduğu bulunmuştur. Diğer taraftan ölçülen yedi yönün ikisinde (kendi ciddiyet algıları ve kendi bildirme isteklilikleri) anlamlı farklılıklar görülmüş ve söz konusu iki yönden de evli polislerin polis bütünlüğü düzeylerinin, bekâr polislerin polis bütünlüğü düzeylerinden daha yüksek olduğu bulunmuştur. Daha önce yapılan birçok araştırmada da, evlilik ile ahlaki bütünlük arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu; evlilerin bekârlara kıyasla daha fazla ahlaki bütünlüğe sahip oldukları bulunmuştur (Argyle ve Hallahmi, 1975:128-130).

Bu araştırma, katılımcıların polis bütünlüğü düzeylerinin, karşılaştırıldıkları yedi yönden de eğitim durumlarına göre anlamlı bir farklılık göstermediğini ortaya çıkarmıştır. Bu çerçevede polis mensupları tarafından bireysel olarak alınan çeşitli alanlardaki lisans ve lisansüstü eğitimlerden ziyade, polis örgütü tarafından polislerle mesleğe ilk girişte veya hizmet içi eğitimlerle verilecek olan mesleki etik karar verme becerilerini geliştirecek senaryo temelli polis bütünlüğü eğitimlerinin, polis bütünlüğü düzeylerini artırmada daha yararlı olacağı değerlendirilmektedir.

Çalışma bulgularına göre; erkek, bekâr, alt rütbeli, memur, orta yaşlı, toplam çalışma süresi ve maaşı orta düzeyde olan polislerin karşılaştırıldıkları diğer gruplara oranla birçok yönden daha az polis bütünlüğüne sahip oldukları tespit edilmiştir. İç güvenlik politikası üretenlerin ve polis yöneticilerinin bu bulgulara dikkat etmelerinin ve bu risk gruplarındaki polislerin sapma davranışı sergileme olasılıklarına karşı gerekli tedbirleri almalarının polislerin polis bütünlüğünü artırmak adına faydalı olacağı değerlendirilmektedir. Polis yöneticileri, araştırma

bulgularında belirtilen söz konusu gruplar için polis sapması ve polis bütünlüğü üzerine gerekli konferansları ve hizmet içi eğitimleri düzenleyebilirler.

Bu çalışmada kullanılan faktörlerin polis bütünlüğünün ölçülen yedi farklı yönü üzerindeki etkileri, her bir yönden her bir polis sapma davranışı için ayrı ayrı yeniden incelenebilir. Literatür incelendiğinde, demografik faktörler üzerinden polis bütünlüğünü ele alan sınırlı sayıda araştırma olduğu görülmektedir. Benzer faktörlerin farklı polis örgütlerinde çalışan polislerin polis bütünlüğü düzeylerini farklılaştırıp farklılaştrmadığı incelenebilir. Bu araştırma, nicel araştırma yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Daha ileri çalışmalar için farklı yöntemler kullanılabilir. Örneğin, nitel araştırma yöntemleri, demografik faktörler ve polis bütünlüğü arasındaki ilişkiler hakkında daha derinlemesine bilgi elde etmek için kullanılabilir.

Çalışmada polislerin polis bütünlüğü düzeyleri; cinsiyet, medeni durum, yaş grubu, eğitim düzeyi, polis örgütünde toplam çalışma süresi, rütbe, yönetsel statü, çalışma saatleri ve aylık maaş açısından incelenmiştir. Sonuç olarak çalışma, hem polislere liderlik eden polis amiri, polis müdürü ve polis yöneticilerine, hem de iç güvenlik politikası üreten politika yapıcılarına, polis sapması sorununa ilişkin sorunun kaynağına yönelik önemli tespitler sunmaktadır.

KAYNAKÇA

Andreescu, V., Keeling, D. G., Voinic, M. C. and Tonea, B. N. (2012). Future Romanian law enforcement: Gender differences in perceptions of police misconduct. *Journal of Social Research & Policy*, 3(1), 1-17.

Argyle, M.,and Beit-Hallahmi, B. (2013). *The social psychology of religion (Psychology Revivals)*. Boston: Routledge.

Barker, T. (1977). Peer group support for police occupational deviance. *Criminology*, 15(3), 353-366.

Bjerregaard, B. and Lord, V.B. (2004). An examination of the ethical and value orientation of criminal justice students. *Police Quarterly*, 7(2), 262-284.

Chan, J. (1997). *Changing police culture: Policing in a multicultural society*. Melbourne, Australia: Cambridge University Press.

Charles, S. (2009). *Professional integrity, modern racism, self-esteem, and universality-diversity orientation of police officers in a large urban police agency, ETD Collection for Fordham University*. New York: DigitalResearch@Fordham.

Fabrizio, L. E.,(1990). *The FBI national academy: A study of the change in attitudes of those who attend*. Chicago: Office of International Criminal Justice, University of Illinois at Chicago.

Hickman, M. J., Powell, Z. A., Piquero, A. R., and Greene, J. (2016). Expanding the measurement of police integrity. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 39(2), 246-267.

Holdaway, S. (1983). *Inside the British police*. London: Edward Arnold.

Huon, G. F., Hesketh, B.L., Frank, M. G., McConky, K. M. and McGrath, G.M. (1995). *Perceptions of ethical dilemmas: Ethics and policing-study 1*. Payneham, Australia: National Police Research Unit.

Kayabaşı, O. (2017a). The contours of police integrity in the Turkish Republic of Northern Cyprus. *Symposium Book- Social Science- Volume I* (Ed. Abidin Temizer, Sevilay Özer), Gece Kitaplığı Yayınları, Ankara, 153-193.

Kayabaşı, O. (2017b). Police integrity in the Turkish Republic of Northern Cyprus: Narcotics and Prevention of Smuggling Directorate police officers' perceptions. *Turkish Journal of Security Studies*, 19(Special Issue), 100-129.

Kayabaşı, O. (2018a). Police integrity in the Turkish Republic of Northern Cyprus: Criminal Investigation Directorate police officers' perceptions. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 67(Spring III), 509-528.

Kayabaşı, O. (2018b). Police integrity in the Turkish Republic of Northern Cyprus: Traffic Directorate police officers' perceptions. *Multidisciplinary Studies-3 (Social Sciences)* (Ed. Hasan Babacan, A. Şevki Duymaz, Abidin Temizer), Ankara: Gece Kitaplığı Yayını, 459-488.

Kayabaşı, O. (2018c). Police integrity in the Turkish Republic of Northern Cyprus: Guzelyurt Police Directorate police officers' perceptions. *Multidisciplinary Studies-3 (Social Sciences)* (Ed. Hasan Babacan, A. Şevki Duymaz, Abidin Temizer), Ankara: Gece Kitaplığı Yayını, 489-515.

Kayabaşı, O. (2018d). Polis Meslek Ahlakı Bütünlüğü Üzerine Karşılaştırmalı Bir Bakış. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6(66), 542-563.

Kayabaşı, O. (2019). *Polis sapmasına karşı polis bütünlüğü perspektifinden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Polis Örgütü*. (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Polis Akademisi, Ankara.

Kayabaşı, O. (2020a). Örgütsel polis bütünlüğü ile grupsal polis bütünlüğü üzerine karşılaştırmalı bir bakış: Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Polis Örgütü ile Lefke Polis Karakolu Örneği. *II. Lefke Kent Sempozyumu Bildiriler Kitabı -2* (Ed. Orhan Gemikonaklı, Makbule Oktay, Teoman Oktay), Lefke (KKTC): TipografART Yayınları, 75-89.

Kayabaşı, O. (2020b). Polis bütünlüğü üzerine teorik bir inceleme ve polis sapması sorununa karşı bütüncül bir yaklaşım. *R&S – Research Studies Anatolia Journal*, 3(4), 343-359.

Kayabaşı, O. (2020c). Polis sapması üzerine teorik bir inceleme. *EUropean Journal of Managerial Research (EIJMR)*, 4(7), 264-285.

Kayabaşı, O. (2021a). Polis örgütlerinin örgütsel polis bütünlüğü düzeyleri üzerine uluslararası boyutta karşılaştırmalı nicel bir araştırma. *International Journal of Arts and Social Studies*, 4(6), 1-31, Erişim Tarihi: 03 Ağustos 2021, <https://dergipark.org.tr/en/pub/asstudies/issue/63596/843890>

Kayabaşı, O. (2021b). Grupsal polis sapmasına karşı grupsal polis bütünlüğü perspektifinden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Polis Örgütü üzerine nicel bir araştırma. *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi*, 4(1), 219-231.

Kayabaşı, O. (2021c). Polis sapma davranışlarının tanımlanması ve sınıflandırılması sorunu üzerine bir değerlendirme. *International Journal of Disciplines in Economics- Administrative Sciences Studies (Ideastudies)*, 28, 247-264.

Kayabaşı, O. (2022). Örgütsel polis sapmasına karşı örgütsel polis bütünlüğü perspektifinden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Polis Örgütü üzerine nicel bir araştırma. *Uluslararası Yönetim Akademisi Dergisi*, 5(1), 192-213.

Klockars, C. B., Kutnjak Ivković, S. and Haberfeld, M. R. (2004). *The contours of police integrity*. Thousand Oaks: Sage.

Klockars, C. B., Kutnjak Ivković, S. and Haberfeld, M. R. (2006). *Enhancing police integrity*. New York: Springer.

Kutnjak Ivković, S., Peacock, R and Haberfeld, M.R. (2016). Does discipline fairness matter for the police code of silence? Answers from the US supervisors and line officers. *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 39(2), 354-369.

Lobnikar, B., Prislán, K., Čuvan, B. and Meško, G. (2016). The code of silence and female police officers in Slovenia: Gender differences in willingness to report police misconduct. *Policing: An international journal of police strategies and management*, 39(2), 387-400.

Manning, P. (1977). *The social organization of policing*. Cambridge, MA: MIT Press.

Martin, C. (1994). *Illinois municipal officers' perceptions of police ethics*. Illinois Criminal Justice Information Authority.

McDevitt, J., Posick, C., Zschoche, R., Rosenbaum, D. P., Buslik, M. and Fridell, L. (2011). *Police integrity, responsibility, and discipline*. National Police Research Platform, National Institute of Justice, Erişim tarihi: 01 Nisan 2022, https://www.researchgate.net/publication/265070279_Police_Integrity_Responsibility_and_Discipline

Micucci, A. J. and Gomme, I. M. (2005). American police and subcultural support for the use of excessive force. *Journal of criminal justice*, 33(5), 487–500.

Muir, W., Jr. (1977). *Police: Streetcorner politicians*. Chicago: University of Chicago Press.

Niederhoffer, A. (1967). *Behind the shield: The police in urban society*. Garden City, New York: Anchor Books.

O'Connor, T. R. (2005). *Police deviance and ethics*. Mega Links in Criminal Justice.

Pagon, M., Lobnikar, B. and Anželj, D. (2004). Gender differences in leniency towards police misconduct. in Meško, G., Pagon, M. and Dobovšek, B. (Eds), *Policing in Central and Eastern Europe: Dilemmas of Contemporary Criminal*

- Justice*, Faculty of Criminal Justice, University of Maribor, Maribor, 323-338.
- Porter, L.E., Prenzler, T. and Hine, K. (2015). Police integrity in Australia. in Kutnjak Ivković, S. and Haberfeld, M.R. (Eds), *Measuring Police Integrity Across the World*, Springer, New York, NY, 67-96.
- Punch, M. (1983). *Control in the police organization*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Punch, M. (2003). Rotten orchards: 'Pestilence', police misconduct and system failure. *Policing and Society*, 13(2), 171-196.
- Regoli, R. and Poole, E. (1979). Measurement of police cynicism: A factor scaling approach. *Journal of Criminal Justice*, 7, 37-52.
- Reuss-Ianni, E. (1983). *Two cultures of policing: Street cops and management cops*. New Brunswick, NJ: Transaction Books.
- Shearing, C. (1981). Deviance and conformity in the reproduction of order. In C. Shearing (Ed.), *Organizational police deviance: Its structure and control* (pp. 29-47). Toronto, Ontario, Canada: Butterworths.
- Torstensson Levander, M. and Ekenvall, B. (2004). Homogeneity in moral standards in Swedish police culture. in Klockars, C.B., Kutnjak, I.S. and Haberfeld, M.R. (Eds), *The Contours of Police Integrity*, Sage Publications, Thousand Oaks, CA, 251-264
- Valmüür, B. (2016). Exploring gender-neutrality of police integrity in Estonia. *Policing: An international journal of police strategies and management*, 39(2), 401-415.
- Van Maanen, J. (1973). Observations on the making of policemen. *Human Organization*, 32, 407-418.
- Yun, I. (2003). *A study of police officers' perceptions of police deviance: From an occupational socialization perspective.* (Doctoral Dissertation), Michigan State University, School of Criminal Justice, USA.

